

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro
Operator cu caracter personal nr.11375

**HOTĂRÂREA NR. 446
din data de 27.08.2014**

Dosar nr. 271/2014
Petiția nr. 2852.23.04.2014
Petent: T C M
Reclamat: -

Obiect: anularea sporului de doctorat în procent de 15% de la calculul salarial, potrivit adoptării unei noi legi.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților.

I.1. T C M, Județul Ilfov.

I.1.2 Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.1.3 -

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Petenta reclamă un text de lege prin care, nu mai primește sporul de doctorat în procent de 15%, calculat la salariul de bază.

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa înregistrată cu nr.2852.19.05.2014, a fost citată *doamna T C M*, pentru data de 17.06.2014. Prin procedura de citare a fost ridicată din oficiu excepția de necompetență materială a Consiliului, potrivit Deciziei nr.997/07.10.2008 a Curții Constituționale.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1 Petenta susține că abrogarea legii prin care, se acorda sporul de 15%, pentru toți judecătorii și procurorii care dețin titlul de doctor, constituie o discriminare directă. Această abrogare, fiind statuată prin art.48, pct.7, din Legea nr.330/2009, precum și prin art.30 alin 6. Din Legea nr.330/2009.

4.2 Ca atare, petenta susține că; "la data de 28.12.2009, am solicitat Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție acordarea sporului de doctorat în procent de 15%, prevăzut de art. 5 din OUG nr.27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției aprobată prin Legea nr.45/2007, act normativ în vigoare la data formulării cererii. Prin Decizia nr. 3269/03.02.2010 emisă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Resurse Umane și Documentare, cererea de acordare a sporului de 15% mi-a fost respinsă pe motiv că plata acestui drept ar fi urmat a fi făcută începând cu luna imediat următoare celei în care a fost formulată cererea, adică ianuarie 2010, dată la care, în Legea 330/2009 nu se mai regăsea prevăzut sporul de doctorat".

Ca urmare a acestei situații de refuz, petenta declară că; "la data de 04.04.2014 a solicitat din nou Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate și Terorism - Structura Centrală, acordarea drepturilor bănești ce mi se cuvin, respectiv sporul de 15 % pentru titlul științific de doctor, răspunsul fiind tot negativ. Apreciez că art. 48 pct.7 din Legea nr. 330/2009 este neconstituțional, raportat la dispozițiile art. 41 din Constituție care ocrotește munca și protecția socială, prin aceasta înțelegându-se prestarea muncii în condiții deosebite sau speciale ori formarea profesională, așa cum este cazul meu. Înlăturarea sporului de doctorat prevăzut de legea anterioară împiedică realizarea formării profesionale a judecătorilor și procurorilor, astfel cum este garantată constituțional, fiind de natură a afecta statutul acestei profesii reglementată de art. 125 din Constituție", "...totodată, prin Decizia nr.671/20.11.2013 Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a constatat în cazul unui coleg judecător existența unei discriminări directe, arătând că obținerea titlului academic de doctor, calificare profesională superioară, nu poate fi luată în considerare la stabilirea salariului de bază doar pentru magistrații care au obținut acest titlu înainte de intrarea în vigoare a noii legi de salarizare".

Susținerile părții reclamate

4.3 –

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 Colegiul director al CNCD reține din documentele depuse la dosarul cauzei că petenta, dorește să-i fie acordat sporul de doctorat de 15%, la salariul de bază. Sporul de doctorat fiind anulat de către legiutor potrivit art.48, pct.7, din Legea nr.330/2009, precum și prin art.30 alin 6. Din Legea nr.330/2009

Colegiul director reține că, **Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale** stabilește următoarele:

5.2 „Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției pune în discuție constituționalitatea atribuțiilor jurisdicționale ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, care, potrivit art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, poate să dispună «înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării», în măsura în care situațiile discriminatorii izvorăsc din conținutul unor acte normative. Față de acestea, Curtea apreciază că o corectă analiză a textului de lege criticat impune interpretarea acestuia în ansamblul reglementării din care face parte, mai precis al Secțiunii VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, care reglementează rolul, atribuțiile și organizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

5.3 Astfel, Curtea observă că potrivit dispozițiilor art.16 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îndeplinește rolul de «garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării», iar potrivit dispozițiilor art.18 din același act normativ, «este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.» Mai departe, art.19 alin.(1) lit.c), precum și art.20, în ansamblu, reglementează rolul jurisdicțional al Consiliului, care are ca finalitate, așa cum s-a arătat, «înlăturarea faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.» În sfârșit, nu trebuie omis nici faptul că art.2 alin.(3) din aceeași ordonanță prevede că sunt discriminatorii «prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane [...]».

5.4 Deși autorul excepției apreciază ca fiind un «nonsens» interpretarea dispozițiilor art.20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 în sensul aplicabilității lor și cu privire la situațiile discriminatorii ce izvorăsc din conținutul actelor normative, Curtea observă totuși că dispozițiile de lege mai sus enunțate au constituit în realitate temeiul mai multor hotărâri prin care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a constatat, în cadrul activității sale jurisdicționale, caracterul discriminatoriu al unor prevederi legale. Dovadă a acestui fapt stă și introducerea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.75/2008, a alin. (3) la art.19 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, prin care s-a scos din competența Consiliului soluționarea sesizărilor având ca obiect măsurile legislative în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar, măsură legislativă dictată tocmai ca urmare a efectelor generate de hotărârile emise de această instituție. În această ordine de idei, Curtea constată că, în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să vegheze, printre altele, inclusiv asupra modului în care este respectat acest principiu în conținutul actelor normative. În acest sens, acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării. Ceea ce aici

interesează sunt efectele pe care le produc aceste opinii. Astfel, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative și instituirea aplicabilității altora, dar și în competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării.

5.5 Deși în lumina dispozițiilor constituționale o asemenea interpretare nu ar putea fi acceptată, rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării putând fi rezumat mai degrabă la posibilitatea de a constata existența unor discriminări în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru a modifica respectivele texte de lege, se observă totuși, așa cum s-a reținut și mai sus, că, în practică, art.20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 a generat efecte neconstituționale, prin care s-a încălcat principiul separației în stat, la aceasta contribuind chiar formularea echivocă a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000.

5.6 Pentru aceste motive, Curtea constată că prevederile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative.”

5.7 Colegiul Director, conform **Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale**, constată că nu are competența materială de a se pronunța prin hotărâre asupra actelor normative cu caracter de lege.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență materială a Consiliului ridicată din oficiu, potrivit Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale, prin care se constată că, CNCD nu are competența materială de a se pronunța prin hotărâre asupra actelor normative cu caracter de lege

2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte

3. O copie a hotărârii se va transmite părților

a) T C M, Județul Ilfov.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC-Membru

BERTZI THEODORA – Membru

HALER ISTVAN– Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA- Membru

Intocmit și redactat Rodina Olimpiu

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.